

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

APRILIS.

S. WALERICVS AB. 5. April.

I Maginem Davidis in WALERICO agnosces:
 nam & hic puer pastoritiam exercuit, & oris
 testudine totum Psalterium canere nullo didi-
 cit magistro, dignus & ipse, qui è caulâ in aulam,
 vel

Mart.
 Prafe-
 n vin-
 entis)
 quod
 umam
 aceret
 sibi de
 lis ac-
 lleret,
 Facile
 r filia
 a stru-
 e jam
 niffi-
 nor fi-
 i amo-
 nterea
 Ale-
 andro
 fto &
 t, u-
 us Ie-
 illece-
 modu
 con-
 cum-

PRI-

vel aulâ dignius Cœnobium assumeretur, ubi nullam Saulis lanceam timeret. Tantum apud Deum potuit, ut plantaria colenti nulla unquam eruca fata & brassicas læderet; neque vermiculos solum, sed aves etiam ita obsequentes habuit, ut ex manu ejus pranderent cœnarentque. Rigente brumâ ædes Sacerdotis foco fovendus subierat, quem alijs, quàm veller, calere ignibus sensit. Sacerdos enim & loci Præfectus unâ tum fortè prandentes, Venerem prætextatis verbis nominare ausi, cor WALERICI dolore exussere. Abeunte Divo, mox Dei vindicta subiit: Sacerdos oculis captus est, Præfectus lentâ fœdâque morte contabuit, longas ambo linguæ lascivæ pœnas daturi. Eâ sub arbore tumulari denique WALERICVS voluit, sub quâ Deo supplicare vivus consuêssset, ratus benè ibi corpus quiescere, ubi benè vixisset. Et verò cubare se molliter manifestè ostendit; ne in Aram quidem à sancto Bernardo invitatus migrare sustinuit.

Ex Suvio.

Faceffat ab ore Militis Christi omnis vani rumoris ineptia, & lingua, qua immaculati Agni, inò summi Verbi rubet sanguine, dedignetur otiosi sermonis sese facibus inquinare. S. P. Damian. l. 6. Ep. 26.

S. FRANCISCVS DE PAVLA.

2. Aprilis.

FRANCISCVS DE PAVLA decimo tertio ætatis anno, à parentibus ex voto sancto Francisco consecratus, monente Deo, novam Religionis familiam Minimorum nuncupandam condidit. Piorum ope ædiculâ sacram molientem sanctus Franciscus monuit, ut angustius illis prolatis, amplior

rem faceret: impensas causantem fidere Deo iustitiam; muris ergo dejectis, mox ab homine copioso magnam vim auri in opus accepit. Cum virtutibus omnibus abundaret, ardebat tamen charitate maxime, quæ ad illum cælo defluxit globo igneo inscripta, ejus tessera futura & Ordinis insigne. Ea flamma cum totum hominem corripuisset, nihil mirum est, ardentibus deinde titiones impunè tractasse, subiisse caminos, cibos quin adedò absque foco solâ Charitatis flammâ percoxisse: sed animos hominum eodem incendio ambussit, & extremis odiis dissidentes non alio ferrumine colligavit, artificiosus in miracula sancti Amoris. Ut cum fratribus duobus pomiferæ arboris causâ inimicitias inter se alentibus, arborem diffilire mediam iussit, neuter ut uno pomo esset ditior; vel cum pauperum causam apud Regem acturus, nummum aureum inter digitos diffregit, ex quo cum sanguis copiosè manaret, inopum eum esse dixit, qui acerbis exactioibus exigerentur. Hæc denique virtute ad cælum subvectus est anno M.D.VII. eadem fiducia aërem transvolans, quâ olim mare pallio suo instratum enavigavit. *Ex vitâ.*

Quàm pulchrum est, quàm decorum, vulnus à Charitate accipere. Alius jaculum carni amoris accepit, alius terreno cupidine vulneratus est; tu nuda pectus tuum, & præbe te jaculo formoso; signum dem Deus sagittarius est. Orig. hom. 2. in Cant.

S. GENOFEFA PALATINA. 2. Aprilis.

GENOFEFA Brabantia Ducis F. Sifridi Comitis Palatini conjux, post votum DEIPARÆ factum filium enixa est, id temporis Sifrido in Syriâ agente. Interea Golo, qui pro Duca Rempub. ministrabat,

ministrabat, cum pudicitiam sæpè sæpiùs GENOVEFÆ necquicquam tentasset, ut scelus scelere teneret, apud reducem Principem in suspicionem eam adduxit, ac si alieno ex toro filium sustulisset. Maritus continuo crimen cum matre & puero aquis jubet margi. Sed mitiores domino famuli, cum in silvas utrumque exposuissent, domi se imperata peregrisse adsimularunt. Nec defuit etiam inter silvas afflictis miserorum MATER, sed certam misit, quæ statâ horâ quotidie infanti ubera præberet. Annus agebatur orbis restaurati DCCL. exilii GENOVEFÆ V. cum Sifridus, dum feras quarry in homines offendit, in uis conjugem & natum, in utroque crimen suum agnoscit, VIRGINI verò SOSPITATRICI id locitemp lum struit: ut si ejus beneficia urbes taceant, vel silvæ loquantur.

✠x Molano.

In quacunque hominum verseris frequentia, cave aliena conversationis esse aut curiosus explorator, aut temerarius judex: Et si actum quid deprehendes, nec sic judices proximum, magis autem excusa.
Bern. de duod. grad. Hum.

S. MVSA VIRGO. 2. Aprilis.

ERAT MVSA virgo Romana, rarum, at breve teneræ ætatis miraculum, cujus lecto nomine, cave citharam chorosve cogites; nullæ occurrant Pierides; vitæ severitatem, verborum moderationem, animi recessum discæ. Quiescenti olim Deipara, denso virginum sacrarum agmine cincta, se obtulit; omnibus in vultu nitor solis, in veste candor nivis. Et Regina quidem eam affata: Comitès, inquit, meas dote virginitatis filij mei conubium

nubium promeritas vides? augebis tu numerum, si moribus matronam potius quam puellam præfiteris, & infantia senilem miscueris temperationem. Nihil, quo pares leviter exultant, amabis. Religioni risum, jocum sceleri duces. Ad honesta oculis, ad interrogata verbis. Ad necessaria manum, ad iussa gradum movebis. Sic efficiam ut trigesimo die voti compos fias. Sub hæc ita mutata est MUSA, ut sollicito parentum oculo non indigeret, ex quâ tot gravitatis peti argumenta poterant. Itaque interrogare subiit novi moris causam: quam filia nocturni visi commemoratione attonitis indicavit. Quinto inde ac vicessimo die febrî corripitur: trigesimo Deiparâ MVSAM evocantē, illa gestiens iterat, *Ecce Domina venio*, & cum voce hinc abiit; vobis quoque, qui MVSAS colitis, Ducem præbitura se, monituraque cælum ambientibus mori levitatem oneri esse. *Ex l. 4. Dial. S. Greg.*

Ut Deum contempleris factus es; non ut humi irrepas vita tua; non ut pecudum ritu voluptate perfruaris: verius ut ad normam & institutum celestis vita tuam ipsius componas. S. Basil. hom. 11. in Hexem.

S. RICHARDVS EP. 3. Aprilis.

RICHARDVS natione Anglus fratris inopiam servilibus ministeriis voluntate susceptis, levavit, eidemque paternâ hæreditate, pactoque nobilis & opulentæ virginis matrimonio cessit. Dum litteris navaret operam, nullo certo vivendi præsidio, communi cum Sodalibus duobus pallio, vicissim scholas aditurus utebatur. In Episcopatus fastigium eVectus, cum honore, ut assolet, non mutavit morem, paupertatem à se fugientē velut

H

elapsam

elapsam bonam fortunam insecutus: aureis quippe argenteisque vasis in pauperum annonam expensis, præstare dicebatur, fictilibus, more parentis, cœnare, quàm Christum egenorum turbâ representatum esurire. Vno pane mille homines saturavit, Deo voluntati benefaciendi facultatem suggerente. Aliquot suarum domorum incendium restrictæ ad largiendum manus vindictam est interpretatus; & quos multi convicio à se manuque rejiciunt inopes, tanquam accepturus, non daturus beneficium, ad petendum blando affatu excitabat: cujus facti rationem postulatus, illud ex divinis litteris protulit: *Domine prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis.* Sub mortem notum Deiparæ cultoribus carmen à Sacerdotibus lectulo adstantibus iterari voluit:

Maria mater gratiæ, Mater misericordiæ, Tu nos ab hoste protege, Et horâ mortis suscipe.

Immortuus est sacræ crucis complexibus ad annum M. CC. XLV. Ex Surio.

Dic mihi, ubi nunc amatores mundi, qui ante pauca tempora nobiscum erant? quid ex eis remansit, nisi cineres & vermes? Attende quid sunt, quid fuerunt? homines fuerunt, sicut tu, comederunt, biberunt, riserunt & in puncto ad inferna descenderunt. Bern. l. Med. c. 2.

S. IOSEPHVS POETA C.

3. Aprilis.

IOSEPHVS ævi sui Poëta clarissimus Thessalonica & Byzantii vitam egit, qualem agere Musæ amant, à mundi turbis semotam. Parnassus ei cella, lectus terra: cibus panis, potus aqua fuit nam hæc, & non mero fluere Hippocrenen noverat. Hic

Hic ille sacrorum vatum monumenta lectitare, in
vota non vana Poëtarum nomina, Sed Numen
vocare, atque ita demum pleno ore Cælites canere.
Porro in D. Bartholomæi laudes iturus, cum
evocare omnes ex Helicone Musas gestiret, medi-
tabundo ipse Divus adeste, & libro pectori admo-
to benè precari visus est. Non è Parnasso, sed cæ-
lo hoc fuit somnium. Nam deinceps versus I O S E-
PHVS non fecit, sed fudit, ut qui exciperent, jam
olim ad omnes unguis examinatos, nunc è me-
moriâ tantum promi autumarent. Itaque Impera-
toribus etiam gratus, non potuit tamen, quin in
exilium secundò pelleretur. Sed quia causam ha-
bebat cum DEO communem, etiam hîc Poëtarum
ingeniosissimum vicit, locoque ac muneri suo
semper restitutus, demum immortalî laureâ do-
nandus ad Mecænates suos abivit Superos. Hos
omnes, quos quidem versu laudavit, ad exequias
Poëtarum sui confluisse, S. Theodorus ab iis ipsis
rediens cuidam ad tumbam suam supplici narra-
vit. Tantum refert, scire quos laudes: Nunc dum
non laudanda in mundo laudant Poëtarum, quod pre-
tium ferunt, nisi ut splendidè diu mentientibus
mundus splendidius mentiatur, & post multas fa-
bulas ultima & longissima fabula ipsimet fiant? Ex
Mensis.

*Sicut ignis in lignis viridibus suffocatur, ita sa-
pientia in adolescentiâ temptationibus & libidine
impedita non explicat suum fulgorem, nisi labore,
& studio, & oratione incentiva juventutis repel-
lantur.* S. Hier. ad Nep.

S. IOSEPHVS-HERMANNVS C.

4. Aprilis.

HERMANNVS septem annorum puerulus cœpit inter ultimam rerum omnium inopiam Musas, sed præ Musis impensè MARIAM colere. Eam cum in templi oedeo ludentem cum FIETOLO & D. Ioanne vidisset, dextrâ VIRGINIS in societatem accitus, homo Superis collusit: puto ut cælum ostenderet, quis maximè ludus studiosum adolescentem deceret. A ludo saxum monstravit PATRONA: unde quoties egeret, nummos promeret. Ita Mecænate cælo usus, simul annum XIII. fuit ingressus, mundo est egressus, & candidum Præmonstrati Ordinis habitum Steinfeldiæ suscipit; ratus longum cæli iter adolescentiæ maturè ineundum esse. Inter religiosæ vitæ studia tam amor in HERMANNO MARIÆ, quàm HERMANNI in MARIA crevit, ut eum primum amantissimo IOSEPHI nomine donaret, tum deinde in Sponsum deligeret, dotemque in manus omnes cæli devitias FILIVM daret. Ægritudines illius complures suâ manu absterfit. Tristiores, quòd munij alijs distractus precibus vacare non posset, monuit, plus apud Superos sollicita in alios studia quàm quieta inter preces suspiria mereri. Quoties genij supplex MARIÆ nomen venerabatur, toties omnibus perfundi sibi odoribus visus est. Cælo hiemante litantis manus, ne à frigore offenderentur, IESVS & MARIA fovebant, duo utique calidissima sidera. Corpusculum mortui ut supra terram semper, ita etiam sub terrâ diu integrum misit; an quia odoribus, quos memoravimus, illud condidit? *Ex SURIO.*

Ecce

Ecce parvulus in medio staturitur: studeamus effici, sicut parvulus iste: discamus ab eo, quia mitis est & humilis corde ne magnus videlicet Deus sine causa sit factus homo parvus, ne gratis mortuus, ne in vacuum crucifixus. S. Bern. serm. 3. sup. Missus.

S. THEODVLVS & AGATHOPVS
MM. 4. Aprilis.

Nemo vel citò vel serò nimis celi viam ingreditur, si quidem ingreditur. Iuuenis ætate THEODVLVS, senex AGATHOPVS, parili tamen cursu per Martyrum stadium cucurrerunt, anno à Christi ortu quarto supra trecentesium. Et THEODVLVS quidem ante cursum, brayium (certè artham brayii) scribitur è cælo annulum accepisse, qui artificis cæli manum crebris miraculis, quibus omnes passim morbos peliebat, laudavit. Porro cum intra carceres ambo adhuc consisterent, in somnis ab ipso Numine sunt animati, ipsi verò ad fidem exemplo suo adductos alios animarunt. Postridie ad virtutis theatrum (tribunal tyranni) tracti in ruborem hunc, in lassitudinem tortores dederunt. Eà, quæ secuta est, nocte, iterum carceribus clausi, idem uterque in somnis somnium viderunt. Naufragium sibi facere videbantur, sed auspiciatum illud, & nimium fortunatum: quoddam cæteris quidem, quorum longè plurimi erant, fluctu haustis, ipsi nescio in quem montem cælo contiguum evasissent, candidus ibi vestibus ornati. Somnium hoc dies explicuit. In mare cum saxis appendicibus abjecti ipsissimum Olympum subierunt. THEODVLVS deinde multà luce candidus, inde ad suos revisit, quoddam

Testamentum facere esset oblitus, Dixit ergo heredes omnium pauperes, & te quoque inter hujus testamenti executores hodie cupit habere. *Ex Metaphr. apud Surium.*

Navicula Christi nunc tollitur ad calum, nunc in trepidationum ima descendit: nunc Christi regitur viribus, nunc formidine jactatur: nunc operitur fluctibus passionum, nunc confessionum remigijs enatat. Sed nos iterum atq; iterum clamemus Domine salva nos; Perimus. S. Chrysol. serm. 20.

S. VINCENTIUS C. 5. Aprilis.

SANCTUS VINCENTIUS antiquâ Ferreriorum familiâ in Hispaniâ natus, primis statim annis documenta edidit Magisterii pietatis, quod vir exercuit, jam puer inter pueros Magnus Orator. Ea initia egregiâ indole ac literarum eximio profectu fecit auctiora, omnem libertatem pertasus, quæ levitatem oleret. Ingressus S. Dominici familiam, & Christi aspectu, morbo levatus, ejus imperio populos ad poenitentiam evocare institit, tam strenuè quidem, ut satis constet Iudæorum viginti quinque millia, totidem ferè Saracenorum, Christo ejus operâ conciliatâ; Christianorum centum viginti millia eidem reconciliata: publicis flagitijs infaniam quadraginta millia ad innocentiam reducta. Ardorem dicentis inde intelligas, quod capitalia ausos cum ad furcam comitaretur, oratione primùm effervescente, mox colliquescente, denique in cinerem exarescere coegerit felicissimo supplicio amoris extinctos. Tot spoliis Orco abactis triumphantem mirum non est, si Styx odit, & spoliare castitatis gemmâ contendit, quantum-

vis

vir irrito conatu, quòd in Magnæ Matris tutelâ efferet, quæ suo pugili adstitit, & victorem rude donavit, in nos quoque exemplum repetitura, si cum VINCENTIO vincere vellemus. Acta olim furii mater, ac proli suæ iniqua infantem in multas partes fecerat: has collectas vir sanctus integritati vitæque restituit, post dæmonem etiam de morte triumphans, quæ proinde obstuere viam huic sideri non potuit, quo minus ad cælum anno M. CD. XVIII. ferretur. *Ex Sur.*

Ad evitandas diabolicæ pugne molestias valenter assurgemus, si necessitatis ultimæ periculum providè pertractemus: nam si repentinus ille atque terribilis adventus Christi perpeditur, quid erit in mundo, ubi mēs humana delectetur? S. P. Dam. l. 1. ep. 19

S. IRENE. V. M. 5. Aprilis.

IRENE S. Anastasiæ famulabatur, conditione, non item virtutibus Heræ impar. Vnà cum duabus sororibus ad tribunal rapta est immitis Dulciti, quodque magis timendum fuit, etiam lascivi. Profuit innocenibus, quòd amor in furorem abiit, qui Dulciti ad disuaviandas ollas impulit, quarum fuligine deformatus cæcus amator, bacchatusque per urbem populo ludos præbuit. Sed neque cum denudari virgines mandasset, vestes corporibus eripi ullâ vi potuere; pugnante proiis, & togas retinente mordicus pudore. Fornice deinde (Babyloniam dixisset) conclusæ IRENE sorores, inter flammaram blanditias veriùs quàm tormenta, mortem somni similem, illæsis corporibus, oppetierunt. IRENE verò ardentiores etiam ignes evasit; in lupanar quippe Veneris for-

H 4 nacem

nacem per vim intrusa, ab Angelis sub militari habitu latentibus, illibatâ virginitate, inde educta est, & in montem ablata, extra teli quidem Cupidinis jactum, non æquè tamen furentis adhuc Dulcitii posita; ab hoc enim celeriter insequente, eminus sagittâ transfixa est volens lubensque, & amorem suum Numini saucio pectore testatura, mox in ejus complexum à cælestibus Paranympis domum, id est cælum, deducta; anno salutis CCC. IV. Ex Actis S. Anastasia.

Mox ut germinare inceperint sæda cogitationes, compunctionis gladio interimat ipsas, qui cordis sui IESVM cupit habere possessorem, virilem super se adhibeat custodiam, quâ nec seducatur nec alliciatur.
S. Laur. Iust. de Cast. Conn. c. 33.

S. GVILIELMVS C. 6. Aprilis.

GVILIELMVS domi nobilis, Hugoni Abbati, apud Parisienses, à parentibus ad omnem pietatem informandus traditus est. Nec abhorrebat à disciplinâ pius animus, quâ comite feliciter in literis progressus, facilè superabat æmulos, quibus ob morum integritatem fastidio fuerat. Patebat multorum invidiæ, quam ille æquo animo perferens, nihil alienum à virtute patrabat, quæ sedem firmam in pectore ipsius jam fixisset. Dubius quo vitæ genere virtutis studia decurreret, monente tandem severius Odone abbate, & objectâ Christi crucifixi in vitreâ fenestrâ depicti specie, pectori ejus faces subdente, in religiosam se familiam recepit, in quâ cælestibus promissis accessus, ita probavit aliis, ut Roschildensibus præficeretur Abbas. Et quia pii omnes adversis exer-

exercetur, nequaquam ab iis vir sanctus eximius fuit, cæli nihilominus deliciis sustentatus. Grauius decumbenti S. Genovesa virgo solamen & morbo medicinam attulit. Morituro denique Reparator noster, Sanctis comitatus, conspicuum se fecit, scilicet ne mortis larvâ terreretur. Cælum Anno M. CC. II. subito paratum solum ejus discipulus vidit, coronamque rarum opus & Angelorum manibus elaboratû, sed gemmas GVILIELMVS suppeditavit, virtutes suas, quarum nos nomina fortasse scimus, & subinde de pretio disputamus, sed subterfugimus patientiæ scalpellum, sine quo nulla gemma cælatur. *Ex Surio.*

*Christus sit confabulator tuus: Christus sit con-
tubernalis tuus & convivâ; imò Christus ipse sit
tua delicia, ipse quotidiane refectiõnis epulum, ipse
tibi sit intima dulcedinis alimentum. S. Ret. Dam.
l. 7. Ep. 6.*

S. CALLIOPIVS MART. 7. Aprilis.

CALLIOPIVS eximiâ sanctitate juvenis ad agenda Liberalia ab impiis invitatus, liberè abnuït, nefas esse Christianis dictitans, insanire cum ratione. Præfectus urbis Maximus extrema primùm comminatus, cum nihil objectis terroribus profecisset, versus ad blanditias, velut in dotem invitamentumq; sceleris filiaë matrimonium promisit. Eam conditionem generosiùs etiam respicientem plumbatis contundi nervisque crudis foedè laceratum, in rotam jubet innecti, curvaturâ cultris obarmatâ, rogoq; juxta validè flammante. Vtriusque tamen metum discussit Angelus, qui & ignem oppressit, & rotæ volubilitatem conversionesque stitit. Theoclia mater, audito filii casu, in

H 5 carce-

carcerem ad filium penetrat, vulnera obligat, gratifque vocibus prædicat, quod Martyrē peperisset. Noctu inter precandum cælesti voce confirmatur. Damnato denique ad crucem CALLIOPIO, mater pretio lictores obstrinxit, ut situ inverso statuerent crucem. Mira feminae virtus in comparatione Machabææ vocanda. Ad supplicium velut triumphantem prosequitur, in cruce tanquam solio filium spectatura. Pendentem cælestis nuncius ad æternitatis gloriam evocavit mater amplexu stringens exanimum, pignus præmissum ad Superos filium è vestigio est insecuta. *Ex Metaphr. & Baron. in Not.*

Perpende & invicem confer tribulationem & gloriam; momentaneum & æternum; leve & pondus; gaude & exulta, quia quod tribulationis sustinens, momentaneum est, quod gloria præstolaris æternum est; leve est, quod toleras, pondus, quod expectas. S. Petr. Dam. l. 8. ep. 6.

S. AIBERTVS C. 7. Aprilis.

AIBERTVS stans à puero precationibus somnum distinguebat. Terram, originis memor, frequenter osculabatur: finemque respiciens, modico alimento moriturus utebatur. Cum vitam S. Theobaldi Poëtici vincit numeris à vano homine demisisset altius in pectus, in loca primum sola recessit: Aquilæ deinde specie cucullam sibi offerentis excitatus, ad Monasticen se vocari intellexit; demum in solitudinem rediit finemque arctioris vitæ initiis æquavit. Ibi cum, aditu aquarum eluvionibus obfesso, vitæ necessarius arceretur, Deipara virginum choro cincta buccanam

8. April. VITÆ SANCTORVM 179

ceam panis in os AIBERTI indidit, quâ exindecibi inopiam annis duobus & viginti, duobus minùs bibendi desiderium sustentavit. Cilicio corpus, imò innocentiam tegebat; neque enim castitas tutius habet involucrum. Centies quotidie procumbens, verba divinæ ad Deiparam legationis iterabat. Scanno solòve somnum excipiebat, ingratum naturæ exactorem & pretiosi temporis furrem mulctandum, non mulcendum existimans. Multos à devio in semitam virtutis, histrionem aded, cujus quendam odæ mutandi statùs occasionem præbuerant, revocavit; facilis audiendis poenitentium criminibus, plusque patris quàm judicis adferens ad tribunal. Vitâ ad hunc modum in annum quinquagesimum prolata, rebus humanis eximitur anno M. C. XXIV. & nunc quoque non nisi uno cibo pascitur, ASPECTV DEI. Ex Sur.
& Lippel.

Inter pressuras & arumnas ad illum semper oculos erige, qui te paratus est, post flagella, dulcedinis sua gremio confovere; qui te post turbines & procellas in superna quietis amœnitate constituet, & ab oculis tuis lacrymas linteo consolationis absterget. S. Dam. l. 8. ep. 6.

S. WICTERPVSE PISC. 8. Aprilis

DE WICTERPO Gallia contendit & Bojaria. sed cælum pridem litem diremet, cum sibi illum vindicavit verior patria. Pontifex Augustus, fundum, quem ad Iulias fauces habebat, Eptaticum, DD. VIRGINI & Laurentio donavit, locumque eum velut ad sanctiores ferias Tusculum habuit, frustra Henrico Antistite etiam mortuum inde

inde auferre adnitente, eū vel MARIA WICTER-
PVM suum nollet dimittere, vel WICTERPVS à
MARIA suā nollet recedere. Templum quoque
D. Astræ, quæ inter Hungarorum populationes al-
teras penè flammis passâ est, è cineribus in pristi-
num splendorem erexit. Vos qui sacra manibus
tractatis, unum audite & exhorrescite. D. Herluca
virgini à morte tam fuit familiaris, ut quoties ferè
ad epulum sacrum iret, comes iret aut dux WIC-
TERPVS. Fortè solam Herluca se credidit inrer
preces. Sed sola non fuit. Adfuit cum WICTERPO-
CHRISTVS, triste oculo amantis spectaculum &
verbo ipsissima Pilati scena. Nihil hic, tantū la-
crimæ & gemitus loquebantur, & nimirum tot
ora quot vulnera clamabant. Illud etiam WIC-
TERPVS ad Herluca addidit: *Ad hanc formam Spon-
si expallescis soror? illa; emorior.* Ille iterum: *Cu-
pis ab oculis theatrum crudelitatis hoc amotum?*
Illa iterum: *ah! percipio.* Ergo, subjicit WICTER-
PVS, oculos nega Richardo sacrificanti, cujus impu-
ritas carnifex est sponsi tui. Audiit, abstinuit ab im-
puri sacris, idemque ut vulgus faceret, auctor fuit.
O ætas nostra! ô sacra! ô Sacerdotes! eja dicite;
oculos hominum à vobis si abducunt Superi, qui-
bus ipsi vos aspicient, nisi iratis? *Ex Bav. S.*

*Si non solūm anima, sed & corpus nostrum tem-
plum est Spiritus S. quomodo is, cui prohibetur car-
nale commercium, non violat templum Dei, dum
semetipsum patulanti luxuria prostibulum consti-
tuit, Spiritum S. in quo signatus fuerat abjicit,
spiritum libidinis in se introducit? S. P. Damian. l.
1. Ep. 3.*

S. MARIA ÆGYPTIACA. 9. Aprilis.

Avdite omnes apud divinum tribunal rei. Patronam si MATREM Iudicis habetis, causam peractam habetis. Certè causâ laboravit illa MARIA, cui nomen Ægyptus dedit, & tamen hâc non cecidit, ubi melior MARIA peroravit. Quid enim nominis illa sui oblita, ut voluptati litaret, pudorem non venalem, sed gratis omnium libidini exposuit: quin festo Exaltatæ Crucis die, cum Hierosolymam Orbis conflueret, ausa est velle ibi infanda Veneris sacra publicare. Sed molientem ter pedem impurum templo inferre, ter repulit vis arcana. Quid MARIA? ad MARIAM? abijt. quid agis misera? Veneri patrocinari uis Virginem? O quid apud MATREM non possunt lacrimæ? quid non lac MATRIS apud sanguinem potest FILII? orat illa; exorat iste: absolvit Iudex admissam, quam absentem damnaverat. Sed audite poenitentem, qui peccantem inspicitis. VI. annis supra XL. eluit lacrimis feras inter, quidquid inter homines peccaverat, semper oppugnata ab Orco, semper victrix, VIRGINIS auxilio, nulli hominum nisi Zosimo visa. Is divino ductu ad eam venit, & vitæ seriem, quam dedimus, audivit; cum sacro deum epulo revisit, quod ut caperet MARIA, per Iordanem sicco vestigio advolavit. Ita puram cum undæ jam probassent, secundo redûx defunctam in arena offendit: anxio verò de sepultura leo supervenit, & fossam unguibus dedit, æternum non tam poenitentis, quàm miserantis MARIE monumentum. Ex vit. PP.

Si criminum immanitate turbatus, si conscientie scditate confusus, si iudicij horrore perterritus, si
bara-

*baratho desperationis absorptus es, Mariam cogita
Mariam invoca: non recedat à corde, non recedat
ab ore. S. Bern. serm. sup. Missus,*

S. MACARIUS PATRIARCHA.

20. April.

MACARIUS Armenus Patriarcha Antioche-
nam sedes beavit, sed multò magis paupe-
res, quos unus ille domini Palatinos, foris antea-
bulones habuit. Ob id, & quæ jam tunc patrabat
mira, ne in ore omnium esset, omnium oculos fu-
git, & sub quo lateret ignobilis, sepulchrũ Christi
petiit. Sed Saracenorum scelere ad ipsa ossa usque
lacera virtus, & tribus clavis pavimento affixa,
pressaque pectus ignito saxo, ut ferè solet, se ipsa
prodidit: prodidere Angeli in auxilium missi,
ipsique jam hostes MACARIUM, & quod caput
est, in MACARIO DEVM agnoverunt. Interea pa-
rentes suum esse dedecus arbitrati, orbam filii in-
fulam filiumque exulem videre, mittunt, qui aut
verbis, aut vi adducant. Et jam parabant hanc illi.
Sed cælo pugnante capi oculis manibusque, quas
ad facinus extenderant, MACARIO se dediderunt.
Hic cruce, quæ illi scipionis loco serviebat, oculo-
s & manus reddidit, itaque expeditus exul or-
bem deinde pererravit, Bojariæ quoque hospes,
demum Gandavum in Flandriam pervenit, reli-
ctis ubique symbolæ loco ingentibus miraculis,
quæ unico suo scipione dedit cruce insignito.
Flandriam cum dirissima lues popularetur, sese
cum gemino socio vicariam urbis victimam mor-
ti objecit, A morte geminum circulũ cæli osten-
derunt & crucem in altero, ut sciremus, quò crux
scipio illum abduxisset. Sed nũmne **M A R I A M**
Amavit?

amavit? Non nisi in cryptâ eidem dicatâ sepeliri
voluit. Et verò ubi mollius ossa nostra jacerent,
quàm in sinu MARIE? *Ex Sur. & Rav. S.*

*Bonum mihi Domine tribulari, dummodo ipse
sit mecum, quàm regnare sine te, opulari sine te, si-
ne te gloriari. Bonum in tribulatione magis am-
plecti te, in camino habere te mecum, quàm esse sine
te vel in calo. S. Bern. serm. 17. Qui habit.*

S. STANISLAUS E. P. M. 11. Aprilis.

Iustitia præfides multos habet, Patronos pan-
cos. STANISLAUS adè Cracoviensis Antistes
mortuum citare testem coactus est, ne optimâ
causâ caderet. Prædium à Petro viro nobili em-
ptum, fraude amicorum ejusdem propè perdide-
rat, nisi illum ipsum Petrum, triennio antè defun-
ctum, ad Iudices redivivum adduxisset, quem ne-
mo vel intestabilem ausus est dicere, vel refutare.
Vitiatorum severus vindex semper audit, ignarus
regulam flectere, seu pauperum tabernacula, seu re-
gum palat^a metiretur. In omnem peccandi licen-
tiam Boleslaus Rex proverat, quem nequicquam
admonitum STANISLAUS piorum tribu movit.
Non erat Rex huic probro concoquendo; sed vin-
dictam spirans, satellitibus ad aram stantem, victi-
mam objicit, iisque tertium divinâ virtute vim
afferre prohibitis, ipse carnificis manus occupat,
& laniati à se Antistitis membra dispergit. Dam-
narunt crudelitatem quatuor Aquilæ perpetuis
excubiis reliquias turatæ; donec miraculo cæle-
stique luce exciti mortales eas in urnam compo-
nendas legerunt. Iuvit pietatem divina manus, la-
cerosque inter se artus ica colligavit, ut nullum
crudelitatis vestigium superesset. Non sustinent
impus

impius Rex tam luculentam infantiæ suæ exprobrationem; sed regnum exilio mutavit, omnium hominum odium; cum STANISLAI triumphum etiam Aquilæ auferent. *Ex Surio.*

Nunc dum mundus aridet, dum carnis sanitas fervet, dum prosperitas terrena demulcet, quæ post ista sequantur, excogita, & quæcunque transitoria sunt, altiori consilio jam transisse decerne. & velut ludificatoria illusionis somnium deputa. S. Dam. l. 8. ep. 8.

S. GVTHLACVS C. XI. Aprilis.

GVTHLACVS regio situ nobilis, circa salutis annum DCC. VI. castra solitudine, sagumq; sacco mutavit. Sedem sibi legerat expertem humani cultus Insulam, quam perpetuis turbis ita infestam dæmones reddidere, ut consilium fuerit, statione decedere, nisi opportunis auxiliis D. Bartholomæus patronus ac tutor confirmasset. Corruptum aliquando ad inferos abstraxerant iidem turbatores, ubi oculis objectâ æternorum ignium atrocitate, minati sunt, nisi Insulâ faceffere vellet, continuò præcipitandum. Gnarus GVTHLACVS nihil ultra minas posse, ausus est vel in hostico abnuere. Ex eo tempore quot diebus ab Angelo tutelari sub diei noctisque crepusculum visebatur, novasque contra increbescentem hostium impetum vires accipiebat. Discipulo, qui ei necem moliebatur, mentis arcanum aperuit: pro quo preces ad Deum fundere non desistit, quoad certam ei salutem impetravit. Eidemque triumphum suum ostendit mortuus, cujus pompæ pars fuit ignea turris à terrâ in cælum pertinens. Ethelbado Regi exuli per speciem objectus regni restituenti nuncius fuit. Qui receptis potestatis insignibus

signibus, cœnobium sui vatis monumento superstruxit, in quo corpus ejus quiescenti quàm mortuo similius inventum est. *Ex Sur. & Lipp.*

Necesse est, ut illic dentibus strideant, qui hinc edacitate gaudebant: illic ab iis irremediabiliter plangitur, à quibus hinc voluptuosè videtur, qui quæ hinc olfaciunt nidores uromatum, illic eos sulphureus fœtor excruciat, & setra piceæ sumi caligo circumdat. S. Dam. l. 8. ep. 6.

S. ALFERVS ABB. 12. Aprilis.

Patria ALFERO Salernum, schola Principis idlic aula fuit. Ex hac ad regem Germanorum Legatus feliciter è viâ aberravit, & ad Regem Regum in cœnobium Cluniacense deflexit. Inde melior jam ad patriam Legatus monachis illic præfuit, & Cavense Asceterium condidit. Ibi mali dæmonis invidiâ ex altissimo monte præceps dejectus, risit incolumis veteratorem, altius olim nec tam impunè cadentem. Incolam saxo obtritum à focus in oratorio suo id noctis voluit deponi, mane deinde vespillonibus funus quærentibus hominem restitit. Quina ova cum essent, sed septem hospites, sine fraude, sed non sine miraculo, & fortè cum risu singula singulis attribuit. Vates plurimis aliis fuit; ipse mortis suæ vatem longè nobilissimum Christum habuit, qui sexto die prius quàm obiret, ALFERVM ad cœnam invitavit: condixit lubens, & quò famem opsonaret, jejunos venit. Miracula mortuus continuavit, ex multis unum illis narrabimus, qui ex Veneris harâ ad Numinis aram accedunt, & heu! impurati epulo divino inter virgines mentes Angelos accumbunt. Fuit qui quoties sacram mensam frequentare parabat, somniorum intemperie absterreretur.

Eam

Eam maculam etsi nullâ suâ culpâ contractam cum precibus, jejuniis, confessione semper elueret, redibat tamen ad invitum illa, & etsi scelus non esset, videbatur tamen esse. Tandem dormienti adstiterat ALFERVS visus est, & fonti admotum sanctioribus undis lustrare, jamque contra Stygis ejuscemodi vulnera eximium facere. O similis, inquis, fons mihi curreret! At si oculos habes, binos domi habes.

Altaria Domini non alienum sed divini duntaxat, Amoris ignem accipiunt. Quisquis igitur carnalis illecebra ignibus aestuat, & sacris assistere mysteriis non formidat, sicut nunc aestuans luxuria. flammâ decoquitur, ita postmodum gehenna incendiis consumetur. S. Pet. Dam. l. i. ep. 6.

S. IVSTINVS M. 13. Aprilis.

IUSTINVS Philosophus Palæstinâ oriundus literarum amator, varias in Philosophiâ sectas amplexus, Platoni tandem auscultare cœpit. Declinaverat fortè populi turbam, cum nescio quid ad mare secum meditatus, in hominem incidit, à quo immortalitatem & supplicia animorum edoctus, Christianam veritatem aspexit, eandemque adversus hostes acerrimè tutatus est, sanguinis & vitæ prodigus. Multa Iudæi Gentisque adversus Christi cultores machinabantur, quorum causam apud Cæsarem subfellia magnâ dicendi libertate tutatus, illud impetravit, ut Christiani deinceps, nisi maleficii convicti essent, innoxii viverent. Nobilis ingenii monumentum hodieque legitur; gloriæque est bonis literis hanc piam operam Christo Romæ impendisse, ubi melior numquam causa acta est, etsi optimo ejus Patrono sanguine

sanguine stetit. Nam cum crescentem vitam & disciplinam Cynicam, ignorantiam hominis multoque magis caninam impudentiam offensus, publicis congressibus vicisset, ea res scilicet canem illum ad vindictam inflammavit. Nulla ratio perdendi IUSTINI aptior visa, quam si ut Christianum allatrasset. Exosum id nomen iterum esse coeperat & capitale. Ergo structae D. IUSTINO insidiae haud sancte nolenti, captus rogatusque Christianusne esset; affirmavit. desereretne sua sacra; renuit, Mortem subiret; voluit; id Christo mortalium severo iudici gratum, sibi utilissimum fore affirmans; ac mox cervice securi subjectam, vitam perdidit, perditurus, nisi perdidisset, Ex. Surio & Bayon.

Si unus omnium ad vitam introitus & similis exitus diligenter attenditur, varietas illa, qua versatur in medio, necesse est, ut tanquam volax fugacis somnii vanitas contemnatur. B. Dam. 1.7. Ep. 5.

S. HERMENEGILDVS M.

13. Aprilis.

OSTENDIT HERMENEGILDVS, quando tandem negare obedientiam parentibus, etiam caelo arridente, liceat. Cum enim patrem haberet Leovigildum Wisigothorum Regem, & haeresi Arianae oppido addictum, ipse saniolem fidem a Praefule Leandro didicit. Sed veritas etiam apud parentem odium peperit. Hic enim cum laudibus debuisset, ferro filium oneravit, & anno libertatis Christianae D. LXXXIV. in carcerem dedit. HERMENEGILDVS, ut monstraret; quam non pensi regnum haberet, humanis rebus omnibus se abdicavit, purpuram cum cilicio mutavit, tempus omne inter vota ac supplicia transegit, demum e

carcer

carcere templum fecit. Subinde ipsâ sacri Paschatis nocte captivum à parente subornatus Pseudoepiscopus adit, & ad sacrificium scilicet mensam invitat: sed HERMENEGILDVS fidenter negat se in potestate futurum, etiam in vinculis Catholicæ libertatis memor. Eapropter in successus Leovigildus, cum religione patrem etiam exiit, ejusque imperio cadit filius. securi caput diminutus, pulcherrima Paschæ victima, sed non à parente danda. Cæterùm Martyrem continuò è cælo voces iudârunt, & delapsæ indidem lampades exornarunt. Mox etiam piis manibus parens impius morte suâ parentavit, adductis post ad Catholicam Fidem omnibus Wisigothis. Ita pietas quam decollasse in HERMENEGILDO impia hæresis putavit, toto regno caput extulit. Ex S. Greg. M. l. 3. Dial.

Melius est contristare parentes, quàm contristare Dominum IESVM. Hic enim nos creavit & salvavit; illi sepe suos amando perdidertunt. Ne te moveant tuorum lacrymæ, ne tu tibi ipsi æternas lacrymas parias. S. Clim. Grad. 3.

S. THOMAS M. 14. Aprilis.

Nata est THOMAS Alexandriæ, à parentibus benè ac pudicè educata, & demum nuptiis tradita, ut antè Virginibus, sic Matronis postea præluxit. Sed rarò castitas inter multos habitat tuta. Ausus est socer, cujus in domo cum marito degebat, omnis juris atque adedò pietatis in filium oblitus, conjugalem in nuru fidem tentare. Cohorruit illa ad tam infanda, & monitis preces, precibus lacrymas addidit. At ille, cui pudorem non potest, vitam extorquet, mediamque, non auditâ

auditiâ crudelitate, secat. Enimverò non tulit vindex Numen, sed parricidium extemplo cæcitâ multavit. Interea adsunt, qui maritum castissimæ volunt conventum; vident sanguini suo innatare pudicitiam; videns cæco vestigio muris oberrantem Sufanneum senem; quis tragœdiam hanc dederit? rogant. Non ausus est diffiteri auctorem se esse amens Oedipus; sed cum atrocitatem criminis, quam videns non viderat, nunc cæcus vel sole clariorem aspiceret, non debuit ultro mortem orare, & capitis in se sententiam ipse pronuntiare. Et verò hunc facile iudices audiverunt, cæcumque duci scilicet iusserunt: THOMASIDIS verò tumulus ceu Martyris cultus à Cænobitis Scetanis, Asylon deinceps fuit eorum, qui hostem Cupidinem fugerent. Nimirum jam antè cæcutiens puer oculis suis timet. *Ex Menais.*

Quoties te sentis turpibus cogitationibus pulsari, toties pone ante mentis oculos, quomodo Christus crucifixus est pro te. Redemptor tuus moritur pro te, & tu nescis cujusmodi sordidâ cogitatione sordidaris in mente. Hug. l. 3. de Ani.

S. LYDWINA V. 14. Aprilis.

LYDWINA formam obesse castitati videns, dignum virgine rata est votum, deformitatem à cælo petere. Audiit hoc, & omnia morborum examina misit: iis ita omnis gratia defluxit, ut nemini jam placeret cadaver domum ducere. Sed sic illa demum formosa CHRISTO visa est. Hic ex amantibus solus jam ægræ cum MATRE assidere, solus amoris sui & patientiæ symbola per Angelos lectulum ambientes ostentare: quorum certè urâ recordatione LYDWINA cruciatus supra quam

quàm dici aut credi potest, graves, facilè tamen omnes redimebat. Genium tutelarem ducem ad ea loca, quæ CHRISTVS olim præsentia suâ nobilitavit, ad purgantes inter flammæ & beatas sedes habuit. Ab eodem donum è primæ parentis hortu lignum tulit odore nobile: ut inde una jam vel virginitas vel patientia sperare quid posse videatur. In subsidium pauperum ipsa pauperrima peculium tamè corrogabat, & IESV *crumenam* dictitabat, cui profectò omnes, cum audient, avari inuidebunt, quippe quæ exhauriri nunquam potuit. Homini facinoroso suasit, plumis in unum latus noctem incumberet. Risit ille, sed cum hoc in plumis non posset, ne in flammis olim posse cogere tur, fleuit deinceps. At LYDWINA anno Christi M. CCCC. XXX. ægritudinis assidue ac multiplicis XXXVIII. cum id dolorum incrementum impetrasset, ut ignibus nihil superesset piandum, mortua tandem est, vel, ut rectius loquar, tandem desit mori. Ex Io. Bruggmano.

Corporea omnia, & quidquid fluxum est & caducum aspernans, totum te caelesti Patri addicas, nec presenti tempori, sed futuro ævo vivas, mortisque meditationem, ut Plato ait, hanc vitam existimes. S. Greg. Naz. ad Philagr.

S. FRONTO ABBAS 14. Aprilis.

Ridiculi homines, morituri ne moriamur fame, extimescimus. Commeatum in annos comportamus, diem victuri: horrea struimus, sepulchrum subituri, formicæ dicam an homines? Nimirum qui vitam dedit, victum vitæ extra urbis fora non poterit dare? Quasi verò si ille velit, etiam inter medias epulas non Midæ, inter aquas non

non Tantalum simus? contra, ubi ille velit, non aëre
 seges exurgat, in fonte vinea? Certè rupè aquam
 dedisse memini, cumque terra negaret panes ca-
 elo pluuisse etiam in deserto: Ite Reges, castra culi-
 narum struite, aciem coquorum ducite, famem
 oppugnaturi. Vincam ego vestram superbiam, aut
 nemo, aut cælum mihi opsonabit. Hæc aut similia
 his cum animo suo FRONTO; hæc ad pulcherrimi
 propositi socios LXX. quos omnes secum ex urbe
 in loca deserta ab hominibus sed non DEO etiam
 eduxit. Nec fefellit ingens animus, & spes tam
 generosa. Providit Numen, & alienam avaritiam
 paupertati iussit FRONTONIS servire. Ergo Ange-
 lus ad dormientem nescio quem divitem: tu equi-
 dem in rerum omnium affluentia jam copiam
 etiam fastidis, at Christus interim in servis suis
 cum inopia & adeò fame conficitur. Non audiit
 hæc Euclio, sed iterum in utramque aurem dor-
 mivit. Ergo aures aliter vellicavit, plagasque, ut
 somno crederet, addidit. Tum demum quid sibi
 cælum veller, penitus visus intelligere, & cibarius
 LXX. mulos onustos, cum nesciret ubi FRONTO
 ageret, sine ductore in incertum dimisit. At illi
 recta inde ad FRONTONEM, inde exonerati ad di-
 vitem iterum, qui miraculo motus anniversariam
 deinde eam liberalitatem esse voluit. *Ex vit PP.*

*Avare fac tibi sacculos, & fac iubente Deo, sed fac
 eroganda; quia quidquid pauper acceperit, Pater cale-
 stis suscipit: & ubi recondit? In cælo, & ne fortè per-
 didisse te aoleas vel usuram, centuplum percipies,
 quidquid in calum paupere pramiseris perseverante,
 S, Chrysol. l. 25,*

S. EVTY-

S. EUTYCHIVS M. 15. Aprilis.

HOc die Ferentinates EUTYCHIVM Martyrem colunt, etsi ubi, aut quando animam posuerit, nesciant Annales. Sed hæc Fasti olim cælestes loquentur; nam istis sua commendare, hoc demum ego æternum famæ monumentum credo. Et nos quidem etiam olim facta nescimus, at EUTYCHIVS etiam post mortem vates futura scivit, & ut scirent alii, è tumulo monuit. Etenim Redemptus Pont. fortè templa sua obibat, sacra & sacrorum curatores non (quod hodie fit) alienis, sed suis oculis inspecturus. Ventum est. Ferentinum Hic fessus lectulum sibi adornari propter tumulum Martyris imperat, rectè humana æstimans, tantumque censens à sepulchro lectum distare, quantum mors & mortis germanus frater somnus distant. Tunc quoque inter curas insomnem ferè noctem agenti EUTYCHIVS visus adstare, & querere num vigilaret? affirmanti deinde illa verba tertium inclamare: *finis venit universa carnis*, simul vaticinium ipse quoque finire. Atque hæc noctis prodigia diei portenta exceperunt. Visa & audita cælo arma quassari, & vento Aquilone duce castra ignea & ignea acies imminere. Hæc verò omnia explicarunt non multò post Langobardi, cùm è Sequentione Italiæ se infuderunt, sacra humanis, humana sacris miscuerunt, clademque patriæ intulerunt. Inter hos ipsos tamen armorum strepitus suaviter Redemptus obdormivit. Obdormivit inquam, nam parum differre mortem à somno ostendit vivus cum mortuis dormiens. Ex Ferrar.

Greg. Mag. Dial.

Petendum nobis est, ut Deus nos à Diabolo liberet.

qui

qui Christū terris, ut diabolum vinceret, commo-
davit. Clamet homo, elamet ad Deum, clamet,
Libera nos à malo; ut à tanto malo, solo Christo
vincente, liberemur. S. Pet. Chryf. serm. 70.

S. IOACHIMVS CONF. 16. Aprilis.

Felices Senæ! vel ideò quòd inter tot mundi
hodie libertos, ipsæ servos tot VIRGINIS nu-
merant. Ex his IOACHIMO nostro pileum hodie
in cælo *Domina* dedit. Vir fuit obsequendi studio,
sui contemptu, sed præcipuè charitatis æstu in
ægros mirandus. Exemplo fidem habe in paucis
memorando. Iter illi Arretium, ex itinere obuius
fuit, qui epilepsi, sed multò magis impatientiâ la-
borabat. Noster verbis, consilio, operâ suâ solatur:
sed nequicquam gravius jam animo quàm corpo-
re periclitante. Hic IOACHIMVS post preces
Deo fufas, in se novus medicus morbum omnem
transfert. Igitur Arretii ipso *DOMINA ASSVMPTÆ*
die, dum sacrificanti servit, cereumque elatæ in
sublime Eucharistiæ manu prælucet, cadit morbo
impellente: cereus tamen stationè in medio aëre
servat, gaudente utique Angelo in hominis offi-
cium involare. Sub hæc Senis vi morbi iterum
cadit, mensamque secum instructam trahit. Nihil
tamen fractum, nihil confusum. Sed & alia prodî-
gia clarum fecerunt, ut apertâ ad preces portâ,
radii precantis in oculo (quò sæpius assuevit con-
cedere) caput visî cingere. Cæterum morbo omnî
superior, illud etiam velut vitæ rectè actæ præ-
mium à cælo emendicavit, ut viventis carnes ver-
minum agnien popularetur. Fatum obiit, quale ex-
petiit ac prævidit, ipso Christi morientis die, cum
illa verba focû legerent: *Et inclinato capite emisso*
I
Spiritu

spiritum. Sed apud mortuum quoque medicinam morbidi quæsiuerunt, & verò repererunt, Epileptici præcipuè, non ignari expertum mali hujus medicum se accedere. *Ex Ferrar.*

Quid infirmius homine, quem sensus fallit, ignorantia decipit, circūvenit judicium, pompa laedit, & tempus deserit, mutat aetas, hebetat infantia, juvenus precipitat, senectus frangit? S. Pet. Chryf. serm. 45.

S. HELENVS. C. 17. Aprilis.

Fvgiendum est citò, quod nocet citò. Sapuit isto maturè HELENVS consilio, & è mundo priùs quàm pueritià exiit, tutius inter feras, quàm homines victurus. Iejunia producenti cacodæmon escas obruit; sed HELENVS & cocum & dapiferum aspernatus cum Cælo quàm Orco prandere maluit; mox enim Angeli, ut Christo quondam dapes esurienti ministrarunt. Tanto deinde promptius ipse quoque per longa itinerum spatia aliis prandia ferre, & si oneri succubuisset, on agris ea imponere, nil repugnantibus pigerrimis alioquin animantium. Neque jam solùm onera illius alini, sed ipsum etiam HELENVM, cum Mystam sacrificij causâ accerferet, per annè crocodilus transiit; adeò sanctitati obtemperant omnia. Discipulo ejus cum Orco minister libidinis faces admove-ret, incendiarium HELENVS ad tantas redegit angustias, ut extra circulum, quem in arenâ scipione descriperat, ne latum quidem unguem aut ungu-lam ponere sit ausus, donec turpe incendium ex-tingueret. Illud etiam memorabile, quòd illæsus ignem calcarit, Ut Zaream Hæreticum falsitatis argueret, qui perfidiam suam per flammam probare non ausus, Catholicæ Religionis, ut veri auri, pre-tium.

tium auxit. His facinoribus HELENVS Heliopoli-
tanam primùm mitram, deinde aternitatis coro-
nam meruit. *Ex vitis PP.*

*Si vis animam tuam in sua virginitatis integri-
tate persistere, aures & oculos à negotiorum secula-
rium vanitate firmiter obstrue, carnalium hominũ
colloquia destructioni magis quàm a edificationi pro-
futura contemne; nam qui tangit piccam, inquinabi-
tur ab eà. S. Pet. Dam. Op. XII.*

S. VRSMARVS C. 18. Aprilis.

Quo tempore mater gravem VRSMARO fere-
bat uterum, venerandã fortè canitie senex
per visum afficit, puerulumque, manu gestatum
ejus curæ commendavit. Excusanti antionæ diffi-
cultatem panem candidum porrexit, novo mox
inter manus auctu grandescens; prodigijsque
rationem ad nascituræ prolis doctrinam retulit,
cum annis ad multorum mortalium emolumenta
amplificandam. Simul monstravit enitentem in
sublime filiolum per scalam cælo insertam. Præsa-
gio fidem adstruxit vita cælitibus quàm homini-
bus propior: nam Episcopus tempore succedente
creatus, novem annis à pane humano temperavit,
reliqui cibi tam modicus, ut validas membrorum
viresque vires haud immeritò miraculi instar
obtinerent. Dæmones frequenter injusta cor-
porum humanorum possessione dejecit: metu-
lemurum infestas ædes aquâ lustrali solvit: mor-
bos curationum fines egressos divinâ sanatione
depulit. Porro charitas servandorumque morta-
lium studium in eminentissimum virtutis fasti-
gium assurrexit, cum esset quotidie cujusvis ho-
minis salutem sanguine vitæque recuperare pa-
ratus.

ratus. Rerum aduersarum patientia in Iobi comparatione evixit. Obiit anno Christi D. CC. XIII. de cælo obtinendo sollicitus imprimis, ut qui iam scelas admoverat, antequam nasceretur. Ex *Rather. Veronense.*

Multi simplices & humiles calos penetrant. Nihilus verò arrogans, quamvis omnium liberalium polleat scientiâ, ad caeleste admittetur convivium, tantoq; gravioribus cruciabitur pœnis, quanto nequius donum Dei tractaverit. S. Laur. de Casto Connub. c. 14.

S. THEODORVS M. 19. Aprilis.

THEODORVS cum sacramentum, quod CHRISTO dederat, Marti negasset, post fustuarium craticulæ injectus, picæ ac sulphure perfunditur. Sed cum crudelitate hac tellus commota è sinu aquas, quæ rogû exstinguerent, effudisset: THEODORVS incolumis ad Marti devotos provocavit: iret ex omnibus unus aliquis in rogum, Deumq; suum etiam ipse probaret. Illi causæ diffisi rem ad sacrificulos rejecerunt. Ex his etiam DIOSCORVS adductus, palam Iovis patrocinium respuit, suscitque ipse è flammis causam Iupiter dicere jubere; se diem ei dicturum, se ex fano obrorto collo ad iudices ignes rapturum, cæloque pulcherrimo, quod unquam fecisset, sacrificio ipsum Iovem immolaturum: probaret ille fulmine se Deum, pictosque suos ignes, & unâ hos in caput sacrificantis, si posset, congereret. In doluit Iovem, ludos fieri Proconsul, & DIOSCORVM jam Christianum flammis, THEODORVM verò quadrigis raptandum dedit. Hic verò abeuntibus in præcipitium equis, alio è cælo curru triumphans in Prætorium venit. In succensam exinde

19. April. VITÆ SANCTORVM. 197

exinde cum militibus, quibus hæc miracula fidem fecerant, in fornacem conjectus, altero mane loqui reperitur PHILIPPÆ matri, quæ triennio antè captiva abducta, ad preces filii per Angelum tum erat reducta. Advolat igitur tyrannus, milites hastâ transfigit, matrem capite multat, THEODORVM ipsum in crucem agit. Sed ille post tot victorias, non petiisset aliud trophæum.
Ex Menais.

Non est patiendum, ut assidua de Deo cogitatio ex animis nostris elabatur; agendumque assidue, ut ex perpetuâ recordatione impressam cordibus nostris piam de Deo cogitationem, velut indelebile signum circumferamus. S. Bas. in Reg. fuf. disput.

S. WERNHERVS M. 19. Aprilis.

WERNHERVS rustica, ex Treverensi agro, progenies, egenis comparabat paratum diurno labore obsonium: vitrici asperitatem, ipse tam miti ingenio, fugere coactus, in opiliones haud paullo mansuetiores incidit; nam & mapalibus fugientem, & esurientem cœnulâ exceperunt, quibus ne oneri foret hospes a symbolus, defixo humi bacillo, novum è terra fontem salire iussit: à Pastoribus digressus in feras incidit; annum enim agentem X IV. Iudæi adhuc Christi in Christianis sanguinem sitientes, capite prono columnæ alligarunt, S. Hostiam ab ore reperituri: loris deinde ac ferro per omnia membra crudelissimè grassati, fatis docuerunt quàm longè Apellæ omnem humanitatis sensum abjecerint: nam etsi triduo inter tormenta exacto, omnium opem ac commiserationem exposceret, eam tamen neque apud iudicem argento corruptum reperit, inter acerbissimos

mos cruciatus id unum habiturus solatii, quod pendens demum ad exemplum Christi animam efflavit. Cadaver ejus in speluncam abjectum est, ne à Judæis, sed feris laniatum credi posset; iusta nihilominus ei Cælum perfolvit, multâ face circum cadaver accensâ, quæ WERNHERI innocen- tiam & Judæorum crudelitatem detexit. Ex *Surio.*

Ad cælum respice, brevissima hujus vita termi- num tibi ante oculos pone; & cum quo de villicatio- ne tuâ rationem ponere debes, sollicitus meditare.

Quid enim proderit hodie auro & gemmis contegi, si eras cõtingat nudum & reum ad inferni supplicia pertrahis? S. Pet. Damian. l. 7. Ep. 15.

SS. SVLPITIVS ET SERVILIANVS MM.

20. Aprilis.

R Visum te ad nuptias invitamus, sed (quem- imò, si lubet, ad chœreas etiam, non quidem ut ducas, sed ut spectes, simulq; illud etiam fatearis, verum dixisse, qui ferè ebrios & insanos saltare dixit. Ecce SVLPITIO Euphrosyna, SERVILIANO Theodora despondetur, & Aureliano Consulis filio Domitilla promittitur. Iam quatit Hyme- naeus faces, jam locus, jam amor ridet, mox la- crymas daturi. Nam interea Domitilla Euphrosy- nam & Theodoram familiares suas Christo conciliat; hæ verò eidem sponso etiam suos, admi- tente iterum Domitillâ, dum ejus operâ Christum videt cæcus, & mutus loquitur. At nimirum interea solus Aurelianus cæcutit, solus hic non sana lo- quitur. Quin adeò tibicines jam solus conducit, & pede frequenti terram pulsans in exitium suum jam pridem Orcum laborat evocare. Iamque duos omnino

omnino dies rotidēque noctes assiduas saltando se exercuerat, cū quiescit tandem morte subitā prostratus, nec jam ille domum Domitillam, sed illum domum Proserpina ducit. Porro SERVILIANNUS & SYLPIIVS, firmati his miraculis, non dubitarunt postea pro Deo & castitate cetvices præbere securi secandas, rectius capite, quàm Aurelianus pede saltaturi. *Ex gestis SS. Nerei & Achillei apud Sur.*

Debet bene conscia mentis esse lætitia non inconditis comessationibus, non nuptialibus excitata symphonis; ibi enim intus a verecundia, illecebra suspecta est, ubi comes deliciarum extrema est saltatio. Nemo enim, ut dixit quidam secularium Doctor, saltat sobrius, nisi qui insanit. S. Ambr. l. 3. de virg.

S. AGNES POLITIANA V. 20. Aprilis.

Natale solum AGNETI mons Politianus est. Quo die in lucem prodiit, multis vicinus æther facibus stellans illustris vitæ primordia celebravit. Nono ætatis anno, quo virgines alię totę pendunt à matribus, D. Dominici institutum in sacro Parthenone complectitur. Quindecim annis pane & aqua victitavit; sæpeque cælesti pluviâ, qualis Hebræis per desertos Arabiæ campos momentibus annona fuit, inter precandum est operta. Tres aliquando gemmas ei Deipara dono dederat, vaticinata, suo honori aliquot ab AGNETE templa constituenda. Iesulum aliàs in sinum ejus infuderat: cujus è collo crucem eam abstraxit, quæ in hæc usque tempora ad facti memoriam piorumque venerationem conservatur. Sæpè ab Angelo divinam hostiam accepit. Balneum, quo valetudinis causâ utebatur, cælesti manna infusum

stratum eoq̄ue loco fons medicā salubritate præditus erupit. Et quemadmodum sæpè divinos genios vivens habebat hospites, ita moriens eosdem adepta comites, in cælum evolavit, anno salutis M. CCC. XVII. Mortem multi infantes à suis cunis, quā sermone, quā cantu celebrarunt. Corpus putredine taboq̄ue intactum virtutum ac præcipuè castimonie luculentam præbuit testimonem. *Ex Bullâ Canonizat.*

Ut sancta anima Christi caractere utrobique signetur, eum in corde suo signaculum ponat, ut amoris ejus facibus medullitus inardescat; ponat etiam in brachio, ut piis operibus valenter insistat. S. Pet. Damian. l. 7. ep. 9.

S. ANSELMVS EP. 21. Aprilis.

FAcilè mundum despicit, quisquis æquis oculis aspicit. Testis luculentus ANSELMVS est. Vidit hic (nebulam ab oculis Deo removente) quem nos mundum dicimus, immundam, quā patet, paludem esse, cœni omnis ac sordium colluviem: in hâc volutari miseros homunculos; hinc delicias suas haurire delicatulos, hinc gemmas quærere avaros, hinc triumphare ambitiosos. Miratus ANSELMVS posse tam sordidâ lacunâ pisces gaudere tam nobiles, oculum ad religiosorū septa transtulit, & ædes sibi videre visus est regio opere structas, & omnibus deliciis affluentes. Has itaque ingressus, ex Monacho Cœnobiareha, ex Cœnobiarcha Pontifex Cantuarie mortuus memoratur, anno M. C. IX. vir qui è minimis quibusque rebus maxima dare documenta scivit. Nam, ut alia silentio prætermittam, cum lepuseulum sub equum suum fugientem à canibus undique cingi

cingi conspexisset, eam morientis conditionem esse exclamavit ab atris geniis obfessi. Iam puerum conspicatus cum aviculâ lufitantem filo alligatâ, peccantis hominis typum esse dixit, qui libertate suâ spoliatus, ad arbitrium Stygii aucupis viveret. Itaque qui jam nos circumspicimus, si ANSELMO credimus, mali dæmonis ludus, lepusculi, & aviculæ captivæ sumus. Nec tamen stulti lepores fugimus, nec aviculæ filum rumpimus: quin quod omnem stultitiam exsuperat, cantitare etiam in tantis miseris juvat. *Ex Edinero,*

Cum semel anima adhaerit cupiditatibus demersa terrenis, difficile in altum potest, inde descendit, sine Dei favore, evolare. Actuum enim suorum vincit a laqueis, & secularium deliciarum illecebris obnoxia tenetur. Ambros. in c. 4. Luca.

S. THEODORVS C. 22. Aprilis.

THEODORVM sexennem mater ad omnem licentiam informabat, cum S. Georgius, ne filium Cæli Imperatori autoratum vitæ corruptelis effeminaret, præsens admonuit, pueri deinceps in sanctitate magister. Eunti ad Ædem sacram dux adfuit viam præstigiis Orci præceptam & impeditam aperiens; matri quoque, si à pietate filium advocaret, stricto mucrone exitium minatus. Prope interitum THEODORVS erat, quando decantatus ille Proteus, assumptâ contubernalis formâ, incautum in præcipitium intulit præfultor ipsius factus, eumque exemplo tracturus, nisi custodia prævaluisset. In templo Christum cum Virgine matre præsentem aspexit, à quo ad sanctiorem militam invitatus, ilicò stipendia facere cœpit. Gig autem credidisses vim cælo illaturum, si

labores spectasses. Miraculis morborumque medela clarus, quos aliis absterfit, sibi gratulatus est dolores, eos divinæ in se voluntatis argumenta distitans. Venenum impiorum invidiâ mistum Reginae cælorum benevolentia superavit, quæ piorum mens securitatem affert, certiozem utique quam ii, qui periculosas Principum epulas gustu explorant. Huic Reginae Cælitibusque tam charum quid mirum est, si Reges nostri orbis suspexerunt, neque passi sunt THEODORVM voto suo potiri, qui cum probra sitiret, vel invitus honoribus maclatus est? *Ex Surio.*

O quàm suave commercium, imò quàm inenarrabilis dulcedo in humanis visceribus oritur, cum Creator & Creatura alternis in se invicem affectibus delectantur! sicut per prophetam dicitur, Suavis sit ei laudatio mea, ego verò delectabor in Domino. S. P. Dam. l. 7. Ep. 19.

B. ÆGIDIYS C. 23. Aprilis.

ÆGIDIYS tertius Affiliatis Francisci affleat ingenio sanctoque mentis candore ad insignis virtutis culmen pervenit, Virum, è S. Dominici familia, eximia doctrinâ, de perpetua Deiparæ virginitate dubium sibi que difficilè consentientem; tali prodigio contra ancipitem cogitationem confirmavit. Fer scipione terram impulit, dicto singulos ictus profecutus, hoc ordine: *Maria Virgo ante patrum: Maria Virgo in partu: Maria Virgo post patrum: & mox lilia rotidom ad scipionis impulsu Ægidii que vocem solo emerferunt.* Tertio ante suum natalem die, Christus ei spectabilis adfuit, reditu per consequentes quindecim dies instaurato. Ex quo tempore tam con-

citatis in cælum desiderijs rapiebatur. ut audito vel à pueris per plateas Paradisi nomine, rerum omnium seculi desitueretur. Septem in eo eminebant virtutes, credendi constantia, pietas erga Deum, reverentia, commiseratio, cura officii, obedientia, grata beneficii memoria. Quinquaginta duobus annis in sacrâ militiâ meruit. Post mortem magnum luentium agmen è lustralibus flammis in cælum evexit. Obiit Perusij anno M. CC. LXXXIII. *Ex Suario,*

Si invenis aliquid melius, quàm videre faciem Dei, illuc te prepara: Va tali amor tuo, si vel suspicaris aliquid pulchrius quàm est ille, à quo est omne pulchrum, quod te teneat, ne illum cogitare merearis. S. August. in psal. 43.

S. GEORGIUS M. 23. Aprilis.

ANno post natum Servatorem XC. supra CC. GEORGIUS fortissimus CHRISTI miles & ob virtutem inter Tribunos adlectus, tum Comitum etiam titulo à Diocletiano ornatus, cum hujus nihilominus efferam in Christianos tyrannidem propalam damnasset, in vincula & ipse tractus, saxum primò ingens pectori injectum supinus fortius, quàm cælum Hercules tulit; ad machinam deinde mucronibus omni ex parte armatam, ut antè ad gladios in acie, risit. Hinc calce tres dies sepultus, cum illustrior surrexisset, ferreos & ab igne candentes calceos indutus, nempe ad Olympicam coronam cucurrit. Cæsus iterum immaniter, ac alapis contusus, in ruborem languoremque ipsos carnifices dedit, & testem fidei suæ mortuum è tumulo produxit. Tandem post tot e regie pugnatas pugnas coronatum pridie in carcere ab ipso.

ipsomet Imperatore CHRISTO, caput iterum coronandum securi subdidit; cum prius ad ejus imperium corruissent omnia Numinum simulachra, & cacodæmones se esse, non Deos, ultrò edixissent, verissimo omnium, quod unquam dederunt, oraculo. *Ex Metaphr.*

Deus ipse omnium rector ac Dominus cum omnium Angelorum militiâ certamen tuum expectat, tibiq; contra Diabolum dimicanti parat æternitatis coronam. S. Amb. in Epist.

S. BONA VIRGO. 24. Aprilis.

A Ge virgo animo, hæ tibi leges feruntur. Lecto pudico cubato. Vestis cilicium esto. Vt latrones domesticos effugias, pudorem peregrè ad Divûm templa circumfero. Nempe duras, & verè æreas leges fixisti. Quid vis dicam? Tu non potes quod isti & istæ? addo quod virguncula BONA potuit, cui vix septenni has leges ipse summus Legislator Christus tulit, annuente & probante virgine animo. quid? quòd ultrò non lecto, sed stramine iuvolvit pudorem, si non tam molliter, certè securiùs dormiturum? quòd non semel, sed decies ex Italiâ ad S. Iacobi sepulchrum in Galæciam abiit? quòd tres omnibus septimanis dies non nisi pane & aquâ traduxit, & reliquis, quibus opiparè vixit, leguminibus vixit, etiam tunc, cum ab Hierosolymitano itinere & longâ Saracenorum captivitate redux continuâ febris laboravit? Superi! quis nostrûm agro corpusculo facit tam ægrè? Nimirum Virgo facit, ut periclitanti pudicitie medicinam faciat. Et arrisit his studiis Christus ipse, qui Ierosolymæ ad sepulchrum suum orantis Bonæ capiti ter manum suam imposuit, & post.

post quadragintadiale ieiunium traductum, in eadem cremo à Virgine, in quâ ipse traduxerat olim, annulo sibi visendus desponsavit, multisque aliis miraculis ornavit. Vltimò è vitâ BONâ interrisum cantusque abiit. Quid miraris lector? dum vixit, flevit. Ex Bzovio 12. tom. ann. Eccl.

Fidelis & religiosus animus ea, quæ sunt celestia, concupiscat, & divinarum promissionum avidus in amorem se incorruptibilis boni & in spem veræ lucis attollat. S. Leo Papa in Ann. Assump. suæ serm. 2.

S. MARCVS 25. Aprilis.

MARCVS ut primùm res Christi gestas litteris consignavit, à Petro Alexandriam legatus est: cum ipso etiam Evangelium in urbem penetravit. Cùm enim sub portâ Anianus cerdo detritas Apostoli soleas reficeret, subulâque in lævam exerrante, Deum, ut sit in adversis, inclamaret, MARCVS vulnere remedium fecit, & Anianum magno operæ pretio ad Christi Religionem traduxit. Sed cùm ob quotidiana fidei incrementa MARCVS insidiis appeteretur, Anianum pro se urbi Episcopum dedit, ipse Pentapolim abiit, Indidem biennio post Alexandriam rediit, ubi ad aram ipse Dominicæ Resurrectionis festo die captus raptatusque per urbem, Paschalis pro Christo factus est victima. Eâ nocte Angelus nomen suum Marco albo Cæli inscriptum monstravit, & Christus ipse magno præsens fuit solatio: postea luce cùm laqueo gula implicaretur, tam citò constringi non potuit, quin celerior anima ad Superos evolaret. Cadaver ne tortores exurerent, coorta, repentè tempestas rogum omniem cum bustuâ disjecit. Nunc de illius tumulo Italia Germania que

niaque certant, ut de Homeri cunis Græciæ urbes, lite tantò sanctiore, quantò dignior est, qui Christi, quàm qui Achillis prælia scripsit. *Ex Brev. Rom. & S. Hieron.*

Sic est vita nostra, quasi homo in domo alienâ; nesciens quâ horâ vel die dominus domûs dicat: vade foras, quia non est domus tua, in qua es. O seculum vanum! quid nobis tanta promittis, dum decipis? Auctor serm. ad Fr. in Eremito.

S. BASILEVS EP. MART. 26. Aprilis.

Scelus heu!! ingens, juvenus. Tuis manibus tuam occidis, heu! toties castitatem, cum olim viri sancti occidere pro alienâ non dubitarint. Prodeat BASILEVS, & dum pro alienâ pudicitiam pugnat, pugnare pro nostrâ nos doceat. Erat Licinio Imperatori in Parthenone virgo, virginis nomen Glaphyra, addictissima Christo & castitati. Huic insidias tyrannus Cupido per alterum tyrannum Licinium moliebatur. Glaphyra ab amore docta fugere, ipsa quoque alas assumit, & ad Episcopum BASILEVM abit. Sed nihil latet cæcum licet Amorem. Proditur virgo apud Imperatorem, & unâ virginis custos Pontifex, & jubet utrumque vinctum adduci Licinius. Commotum Glaphyra mortem beatam vincula effugit, sed subit BASILEVS vas pretiosi pudoris. mox juberut aut fidem aut caput ponere. Nec multum ille apud animum suum deliberat, abjicit caput, ut fidem seruet. Vtrumque & caput & truncum corpus seorsim in mare proturbant carnifices. Sed qui aut corpus aut caput Martyris periret, sineque unus ex hoc capillus est periturus? Angelus Elpidophoro viro Christiano in cælis animum BASILEI,

in undis corpus monstrat. Ergo illi cum piscatoribus ita convenit, ut quidquid demum prehensum id loci verriculo esset, suum esset. Mox BASILEVS extrahitur, non jam minutus capite, sed planè integer. Vna tantum & illa rubea linea ornabat, non inficiebat cervicem, ut Glaphyra è Seruatoris sui collo præmium, monile hoc videatur suspendisse.
Ex Surio.

Habet acies Christiana potentes munitiones & arma victricia; Deo scilicet instruente milites suos, ut spiritu veritatis mansuetudo iram, largitas avaritiam, benignitas extinguat invidiam. S. Leo serm. 7. de Iejun. 10. Mens.

S. SITA VIRGO. 27. Aprilis.

P Rope Lucam in Hetruriâ nata SITA servitutum Fatinelorum familiæ, imò veriùs egenis servivit. Nam his ferè suum victum cessit, & quod unum in servâ supererat opis, pro mendicis quotidie apud dominos mendicavit, præclaram mercaturam dictitans. (& mercatores erant) ingens celum tantillo emere. Er verò liberali dextræ, cum nihil aliunde suppeteret, Numen suggestit. Ita sitiienti rogatori cum aquam se porrexisset crederet, vinum propinavit. Alteri cum fabas vendendas gratis dedisset, nihil tamen dominus superveniens abesse comperit, mensuram cælo, ut promiserat, remerente. Vestem quoque pellibus subductam, & commodatam ab hero, nudo ipsa commodavit. Nec fefellit. Retulit hic cum irasceretur herus SIRA, & ex oculis disprens docuit, nulli securiùs rem credi, quàm cælo. Aliàs deprehensa paupis reliquias miseris fere, quò oculos dominorum falleret; tantisper in flores vertit, gratissimos deinde esurientibus odore. Suum verò, hoc est,

VIT-

virginitatis florem, quem à teneris intactum in
tumulum etiam salvum intulit, precibus & jeju-
niis fovit, lacrymis rigavit, nec lecto, sed quæ flo-
ribus amica est, terrâ deposuit, nec dubitavit
quandoque procacem servuli petulantiam ungui-
bus notare, itaque vel invitum verecundum face-
re. Nudis pedibus ad sacrata loca euntem multa
miracula comitata. Quid? quoddam domum redeun-
ti sub noctem comes è cælo delapsa MARIA ivit, &
pontis urbisque portas recludit. An dubitabimus
ergo Cæli januam viventi Sitæ tam propitiam mor-
ienti paruisse? Ex Bzovio, 1. 3. tom. Ann. Eccl.

*Succincti lumbos mentis castam & sobriam vi-
tam in Dei timore dicamus, nec concupiscentiis car-
nis mens principatus sui oblita consentiat. Brevia
& caduca sunt terrenarum gaudia voluptatum
qua ad aternitatem vocatos à semitis vita conan-
tur avertere. S. Leo ser. 2. de Ann. Ass. lux.*

SS. THEODORA ET DIDYMVS

MM. 28. Aprilis.

FAbulam damus, dum vivimus, alius alio pul-
chriorem, pulcherrimam DIDYMVS & THEO-
DORA dederunt. Hæc dum parvulum tyrannum A-
more fugit, in majorem alterum Maximinum Imp.
incidit. Iubetur aut fidem, aut virginem ponere.
Quid ageret? Martyr moreretur, non virgo? Vir-
go viveret, non Martyr? placuit virgini Martyrem
sociare. Abripitur in cellam infamem; sed primus
DIDYMVS irruit in militis personam vultum aman-
tis præferens: instruitur elegantissima scena: mu-
tantur vestes: sub milite evadit virgo: sub virgi-
ne miles, deprehenditur. Sed nunquam magis illa
virgo, quam cum sic miles; nunquam magis iste
vir,

vir, quam cum sic femina fuit. Dum enim hic ad supplicium ducitur, adest illa, & litem ecce de morte movet. Vadem ait se pudoris, non mortis legisse; hanc vel fugam meruisse; esse certè in virgine ferro locum, si injuriæ non fuerit; sed nec animos deesse, quos cum armis sumpisset; demum si THEODORA addicta sit morti, THEODORAM se esse; si DIDYMVS, etiam hunc induisse. Contrà querebatur ille, ingratoram benefactori præmium invidere; arma se exuisse, non militem, stolam induisse, non feminam; turpe fore viro tergum vertere, si sic mulier pugnaret; illi plus lactis, sibi plus sanguinis naturam dedisse; se denique (sive DIDYMVS jam esset, sive THEODORA) se ad mortem damnatum clamabat. Quid multis? duo pugnarunt, & cernentibus causam lictoribus, ambo vicerunt. Ex D. Ambr. l. 2. de Virg.

Virginitas fastigium est omniumque consummatio virtutum; ad quam si quis eniti potuerit, hunc servum Dominus, hunc discipulum Magister agnoscat, hic terram triumphabit, hic erit consimilis Deo, quia virtutem Dei cepit. Lactant. l. 6. de vero cult.

S. PAPHNVTVS M. 28. Aprilis

PAPHNVTVS Eremita, detectis à tutelari genio gentilium insidiis, facto divino sacrificio, ultrò in jus atque iudicis conspectum ambulavit. Quem Sanguinarius canis tam foedam verberum laniam concerpfit, ut patefactis lateribus exta in terram effunderentur, quæ sacer custos suis denuò receptaculis abdidit, vulnèrumque hiatus obsepfit. Cum in vinculis miram luce micaret, XL. senatorès veritatis claritate præstricti, unum ac verum Numen sunt professi, eamque ob causam
flam.

flammis absorpti. Non multò post sedecim pueros senatorum filios ad tribunal adduxit, hæsitque alienato à sensibus in Deum animo : pueri in proposito constantes extincti. Piscatores octo supra quadraginta sic amore Christianorum sacrorum accendit, ut unà ad supplicium contenderint, jugulumque ferro subjecerint. PAPHNVTVS quadrifariam distractus, membraque in templi tectum jactata hominibus ludibrium, pabulumque fœdis avibus futura. At dissectas corporis partes Angelus conlavit, Christusque vitalem spiritum restituit. Cujus prodigii magnitudine multi ad Ecclesiam adjuncti, fidem sanguine consignarunt. Ad extremum, molâ ad collem deligatâ, in undas præcipitatur PAPHNVTVS. Sed pondere lapidis divinâ manu sustentato, cum mergi volens non posset, in crucem ætus eximiorum cetraminum in ea arbore, quæ fortes omnes coronat, palmam tulit. *Ex Metaphr.*

Si sapias, in viâ, quâ numquam ambulasti, non ipse tibi doctor aut ductor eris, sed aurem Magistrâ inclinabis & increpationibus eorum acquiesces & consiliis; & operam scientiæ & lectioni dabis, ne serâ pœnitens dicas: Cur detestatus sum disciplinam? Guerr. f. de Advent.

S. PETRVS M. 29. Aprilis.

PETRVS Veronæ parentibus hæreticis ortus, septimo ætatis anno duodena credendi capita in scholis perdiderat, itaque fixa animo retinebat, ut nullis unquam imperiis ad eorum veritatem improbandam compelli posset. Institutionem deinceps D. Dominici per vitam sectatus, speciosum Prædicatoris nomen rebus æquavit : quippe tanto populi studio frequentiaque concionabatur, ut

ægrè

ægrè per confertam multitudinem sellâ gestatus evaderet in suggestum. Dicta factis & prodigijs affirmavit, ut validissimâ persuadendî ratione. Valuit præcipuè adversus devios ab Ecclesiæ fide, vim contrariam paternæ perfidiæ sortitus. Fuit, cum à Deiparâ, quod olim à Servatore cognominis Apostolus audivit: *Ego pro te rogavi Petre, ut non deficiat fides tua.* Quo patrocinio constantiam tenuit usque ad sanguinis vitæque jacturam: etenim lethalibus aliquot illatis ab hæretico vulneribus, repetens Catholicæ veritatis à magistro instillatæ confessionem, unam mortem plurimis de sacrilegâ sectâ palmis repensavit, ad annum Christi M. CC. LII. Superinde conspectus est in cælo, Mariæ, cujus ope illuc evehctus erat, lateri adjunctus: quodque viventi jam concesserat Deus, post fata insigni miraculorum famâ illuxit. Tantum interest à teneris cum recto verum combibisse, quibus semel imbuta mens, ut vasa recentia, odorem primum servabit. *Ex Surio.*

Nulle sunt majores divitiæ, nulli thesauri, nulli honores, nulla mundi hujus major substantia, quàm est fides Catholica, quæ peccatores homines salvat, cæcos illuminat, infirmos curat, catechumenos baptizat, fideles justificat, pœnitentes reparat, justos augmentat, Martyres coronat. S. Aug, serm. I. de Verb. Apost.

S. HVG O ABB. 29. April.

HVGONEM Ecclesiæ Burgundia, principe natum familiâ, protulit. Hic, adversis parentibus, eò perfugit, ubi splendorem à Majoribus tractum humilis familiæ consortio celaret. Capiti divinus spiritus, columbæ specie conspicuus imminere visus: unde vim ad mira perpetranda singula-

gularem hausisse persuasum. Nam & in secreto humanorum pectorum mentis obtutum figebat, & morbis cujuscunque generis medicinam de caelo parabat. Habebat Sanctius in vinculis Alphonsum fratrem Hispaniæ regem, cujus libertatem cum HVGGO supplex à fratre postulasset, D. Petrus cœnobitiæ cuiusdam indicavit, HVGONIS apud Deum preces momentum habuisse, Sanctioque deinde conspicuus Alphonfi dimittendi mandatum dedit. Episcopo linguæ ad petulantiam sermonis expeditæ vaticinatus est, post mortem tumente ac obfuso pultulis ore Manes ejus levitatis confessionem edituros. Spectro deinde effatum probante, indicto in dies septenos monachis silentio, constitutâ ex contrario medicinâ, flammis purgantibus reum exemit. Sub exitum Deipara cum D. Petro HVGONI adfuit. Eodemque tempore Fulgentius Abbas duos Angelos vidit in astra geminum lectulum molientes, quorum alterum HVGONI, alterum Anselmo Cantuariensi Pontifici dicerent stratum. Et nunc ambo quàm molliter cubant! ridentque nos, qui, ut S. Augustinus loquitur, volutari malumus in carne & sanguine. *Ex Hug. Clun.*

Si de omni vel otioso verbo, quodcunque locuti fuerint homines, Deo sunt reddituri rationem in die judicij, quantum districtius de verbo mendaci, mordaci, injurioso, de elato vel lascivo, de adulatorio vel detractorio judicabuntur? S. Bern. l. de tripl. Cust.

S. CATHARINA SENENSIS V.

29. Aprilis.

CATHARINA ut primû fari potuit, scilicet percreptans ad singulos gradus Angeli verbis MARIAM salutavit. Quid jam mirum, si his gradibus

bus ipsum sanctitatis culmen conscendit? Anno
 ætatis septimo CHRISTO, quem supra D. Domini-
 ci ædem conspicuum habuit, se sponsam, ille, con-
 ciliante Matre aliisque Cælitibus, Sponsam se ob-
 tulit CATHARINÆ. Itaque sæpiusculè jam ad eam
 invisere, non raro personatus mendicus amorem
 probare, & stipem deinde datam è cælo multis
 laudare. Addixerat se feminæ fœdo carcinomate
 laboranti, nec jam stipendium alium præter calu-
 mñas ferebat. Subtristi eam ob causam nonnihil
 ecce CHRISTVS adest, geminam manu coronam
 prætendens, hanc auro, illam spinis rigentem, ju-
 betque optionem facere, illa non nescia, quâ Spon-
 sus corollâ ornatus esset, spinas invadit, jamque
 melius animata impensius pergit servitutem ingra-
 te servire; quin, ut Sponso se probaret, ex ipso ul-
 cere pus exiit. Meruit hæc sitis alterum hau-
 stum, quem ex latere suo dilectæ CHRISTVS pro-
 pinavit. Illa ab hæc ambrosiâ jam ebria porro ausa
 est petere, cor amans sibi haberet. Superi, quis fi-
 dem daret! nisi amor hominum tam obnoxios
 vos sciremus? Aufert CATHARINÆ cor CHRI-
 STVS, & suum reponit. Tunc profectò expleto a-
 mantium voto, CHRISTVM CATHARINA cor
 suum: suum CHRISTVS CATHARINAM vocare
 potuit. Ex Surio.

*Difficile imò impossibile est, ut & presentibus quis
 & futuris fruatur bonis; ut & hęc ventrem & ibi
 mentem impleat; ut de delicijs transeat ad delicias;
 ut in utroque seculo primus sit: ut & in celo & in
 terrâ appareat gloriosus. S. Hieron. Epist. 14.*

S. ROBERTVS ABB. 29. Aprilis.

ROBERTVS gente Campanus natalium
 decus virtute ad immortalē memoriā il-
 lustravit. Nondum erat editus in lucem, cum Erm-
 gardi matri per quietem objecta Deipara annu-
 lum obtulit, eoque sibi clausum utero infantem
 despondit. Quem narum sic Ermgardis eduxit,
 ut sacro pactæ virginis connubio dignus reddere-
 tur. In Cellensi Asceterio Monachum indutus, di-
 versis cum supremâ potestate cœnobiis præsedit, re-
 ligiose potius disciplinæ, quàm cumulatib. opibus
 intentus. Accidit, ut ad portas duo sacris initiati,
 sed egentes, ab ROBERTO stipem præstolarentur.
 Negabat penoris præfectus vel unum panem reli-
 quum esse. Ad prandium signo excitis domesticis,
 Abbas, conspectis in mensâ panibus, unde illati
 essent, rogavit. Oeonomo respondente, se Fra-
 trum numero æquatos panes reservasse, omnes
 tolli iussit, ad fiduciam & obedientiam anxias suo-
 rum cogitationes revocaturus. Ex humanis abiit
 octogenario major, die jam prospecto atque indi-
 cato. Curam suorum ne à morte quidem posuit,
 increpare somnolentos solitus, excitareque ad di-
 vinas laudes, mirâ benevolentiam, quâ tamen erga
 nos Angeli quotidie uruntur, exiguo operæ præ-
 tiorio. Quid vis? Deus ipse ad ostium stat & pulsat;
 neque tamen expergisceris. Ex Lippeloo.

*Christus per Mysterium suum tibi videatur in
 ore, & Christus per sui amoris incendium tibi vivat
 semper in corde, ut congruat etiam tibi, quod sponsa
 dicit in Canticis, Fasciculus Myrrhæ dilectus meus
 mihi, S. P. Dam. l. 7. Ep. 19.*

SS, MA-

SS. MARIANVS & IACOBVS MM.

30. Aprilis.

ANnus ducentessimus sexagesimus secundus par nobile Martyrum habuit: MARIANVS alter, alter IACOBVS fuit. Et illum quidem pollice suspensum pondera talis annexa tentissimis nervis ad ima retrahebant; sed ad carceres reducti, animus in cælum abiit, æterni convivij promulside recreandus, quam in pulcherrimum inducto triclinium, S. Cyprianus propinavit, haud gravatè pro unâ illius guttulâ omnem sanguinem daturò. IACOBVM intereâ proprio Martyrum baltheo Angelus cinxit. Ita hic robur suum induit, alter bibit. Nec multò post novus cælo nuntius mittitur de venustioribus ephebis, qui sero vice torquis indutus, & palmam ventilans (nam & ipse nuper unâ cum matre & gemello trucidatus fuerat) MARIANVM & IACOBVM ad martyrum condicere convivium jubet. Nec illi tam lautas epulas aspernari, aut morari diutiùs ausi, posterâ die dederunt symbolum ambo capite plexi. Nihilominùs equites toto duffusi cælo malum minari carnificibus visi, qui tam candida innocentiæ lilia demessissent.

Ex Surio.

Dies noster ultimus, certissimum est, nobis quòd veniat; incertissimum est, quando, vel ubi, vel unde nobis adveniat: nisi quòd senibus est in januis, qui juvenibus est in insidijs. Guerr. ser. 3. de Advent.

B. FRANCISCVS SENENSIS. 30. Aprilis.

ETiam FRANCISCVM viderunt Senæ libertatem mundi repudiare, & servis VIRGINIS accedere. Quamquam non tunc primùm transit in

ser-

servitatem VIRGINIS ; natus in hanc est. Siquidem mater FRANCISCO plena liliū sibi parere est visa, ex quo alia atque alia pullularent, quibus MATREM VIRGINEM coronaret: Videbatur deinde nescio quis, Pontificiā majestate insignis se pro uterū tangere, sponde r eque, liliū, quod ferret, candori nihil obfuturas mundi spinaas. FRANCISCVS denique lustrico forti admotus, plus quam pueriliter exultare est visus, oculosque suos in jam runcsum ocellum, MARIAE iconem defigere. Iam pueritiam ingressus, quotidie quingentes AVE DOMINAE suae dixit, orationi extra tempora Musis dicata tam deditus, ut non in domo paternā, sed templis habitaret. Asellum (ita quam nos ad instar catelli Melitenis habemus, carnem appellabat) saxo & flagris exercebat. Pro concione omnium animos incendebat, ut fidem habeam virginibus, quae volentem supra dicentis caput igneum globum se vidisse affirmarunt. Adversus obrectatores opem flagitanti PATRONA VIRGO auditum abstulit, ut surdis auribus praeiret calumniantes. Sub mortem ante dicentis vultum Angeli librum explicarunt. Librum vitae credidero fuisse, & in illo FRANCISCVM nomen suum legisse; tam hilari post obit, & quidem die, quo Christo caelum parit. Ex demortui ore liliū ajunt natum esse, scilicet ut vobis, Sodales, pietatis in VIRGINEM semen esset. Ex Bzovio to. 13. Ann. Eccl.

Imitare minutissimas aves, mane & vespere Creatori gratias referendo. Et si es devotior, imitare Lusciniam, cui quoniam ad dicendum laudes dies sola non sufficit, nocturna spatia pervigili cantilenā decurrit. S. Max. serm. de Carn. host. non timend.